

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 49. De ictu Lanceæ Christo Domino post mortem inflicto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

adiuuat, nos eripiat. Illi stant longe à Christo, qui mortificationem & aliquid pro Christo pati refugiunt, qui se à vita aspera, crucisq; via retrahunt, & abducunt.

MEDITATIO

QUADRAGESIMANONA.

EVANGELIUM.

IUDAEI ergo quoniam *Ioan. 19.* parascue erat, ut non remaneret in cruce corpora Sabato, rogauerunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. Venerunt ergo milites, & primi quidem fregerunt crura, & alterius qui crucifixus erat cum eo. Ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum iam mortuum, non fregerunt eius crura. Sed vnus militum lancea latus eius aperuit.

R 7

& con-

386 MEDITATIONES
& continuò exiuit sanguis & aqua.

FIGURAE.

- Exod. 12. **I**N lege praecepit Deus, ne agni Paschalis ossa frangerentur.
- Num. 20. Cùm Moyses virga percuteret sili-
cem, egressa sunt aqua largissima.
- Gen. 2. Cùm obdormisset Adam, tulit
Deus vnam de costis eius, & formauit
Euam.

PROPHETIÆ.

- Zach. 12. **A**SPICIENT ad me quem confixe-
runt.
- Psal. 68. Quem percussisti persecuti sunt, & su-
per dolorem vulnerũ meorũ addiderunt.
- Iob. 16. Circumdedit me lanceis suis: conuulne-
rauit lumbos meos: conscidit me vulnere
super vulnus.

CONSIDERATIONES.

1. Punctũ. **C**ONSIDERA, quo modo cùm
crudelis illa lancea perfoderet mun-
dissimum Saluatoris pectus, crux vehe-
menti ictu concussu contremuit, pro-
fluxitque ex lato illo vulnere sanguis &
aqua, quatenus mundi peccata abluun-
tur; siquidẽ ex profundo illo fonte cor-
dis

aqua. dis Iesu Sacramenta emanarunt, quæ
 dignè suscipientibus fiunt venæ aquarū
 viuentium, perducentes eos ad vitam
 æternam. O benedicte Iesu; non satis
 fuit te tantas in vita sustinuisse pœnas,
 & ex immenso amore tam largiter ex
 visceribus omnibus profudisse sangui-
 nem; nisi etiam post mortem lancea pe-
 ctus perfoderet, intima cordis penetra-
 ret, & tantillum quod adhuc restabat
 sanguinis, inde educeret, idque vt amor
 tuus erga nos fieret manifestior, & re-
 demtio esset copiosior. Voluisti quoque
 cor tuum vulnerari, vt quia nos in om-
 nibus corporis nostri partibus exteriori-
 bus & interioribus Creatorem offende-
 ramus, tu redemptor noster, per omnia &
 in omnibus patiens, diuinæ iustitiæ pro
 nobis satisfaceres. Latus quoque aperiri
 voluisti, vt vulnere illo visibili amoris
 vulnus ostenderes inuisibile, quo cor
 faucium habebas. Et quomodo aliter a-
 morem istum erga nos potuisti demon-
 strare, quam cum permisisti vt lancea il-
 la non corpus tantum perfoderet, sed &
 cor ipsum vulneraret.

Addebant impij illi persecutores Sal-
 uatori vulnera vulneribus. Addebant
 afflictæ matri dolorem dolori; nam pre-
 ter supplicium, quod in passione Filij
 tolera-

tolerauerat; præter luctum fletumque, quæ produxerat in morte; præter anxietates angustiasque, quas sustinuerat, quod ab omnibus fuisset derelicta & desolata, ac si hæc omnia tormenta & pænæ exigui momenti fuissent: ecce apparatus nouus, & præcedentibus calamitatibus non minor, qui & Filio nouæ iniuriæ, & piæ matri fuit causâ noui doloris. Sed ô benedicta Virgo claude pios tuos oculos, crudelem istâ ne conspicias lanceam, quæ ad transfigendum Filij tui latus est præparata, imò quæ uenit ut tibi vulnus crudele infligat: nam ictus ille iam mortuum non ferit, sed contuum, quod in mortuo uiuebat.

O Maria regina Martyrum, paulo ante spinas, clauos, crucem illius desideras, at tibi non debebantur ista, tametsi Filij tui corpus excarnificarent, sola hæc lancea tibi reseruata est. O truculenti ministri, ô sæua, & crudelia corda, adeò exigua uisa fuere illa tormenta, quæ uinum Iesu corpus sustinuit, ut non parceretis illi, etiam post mortem. Non fatis uobis fuit confixisse Filium, etiam configere uultis & Matrem. Veluit benedictus Iesus hunc ictum sibi matriquæ esse communem, suscipiendo nimirum iniuriam transfixionis in personâ propriam,

DE PASSIONE DOM. 389

priam, dolorē verò vulneris in Matrem transferendo, fuit quippe lancea hæc iniuriosa, gladius ille, de quo olim Simeon varicinatus est, qui animam Virginis erat pertransiturus. Nam cùm transfigeretur emortui Filij pectus, cor Matris pariter transfigebatur, quod in mortui Filij pectore viuum reperiēbatur, siquidem cor animaque Mariæ, magis erat in Filio, quē ardentissimè diligebat, quàm in seipsa.

Considera scripturam non dicere, latus Saluatoris fuisse lancea vulneratum: sed apertum, vt intelligeremus Saluatorem nobis aperuisse vitæ portam, quare etiã exiuit sanguis & aqua, sanguis quidem in redemptionis pretium, aqua in figuram baptismi, quo ablueremur à macula peccati originalis. Hic est ille fons, de quo ait Propheta. *In die illa erit patens fons David, & habitantibus Hierusalem in ablutione peccatoris, & mensura.* Erit in diebus illis fons, non sicut antiquis diebus, fons signatus & clausus, sed fons apertus, ex quo fluent non solum aquæ, quæ immunditiem nostrâ abluant, sed & sanguis in medicinam & remedium infirmitatis nostræ: O mi dulcis Iesu, quid potuisti dare amplius? aut quid amplius nobis præstare, quod

Zach. 13.

ROM.

non præstitisti? Theſaurum diuinitatis nobis dedisti per incarnationis mysterium, dedisti nobis corpus per acerbam passionem, dedisti nobis sanguinem per tot plagas & vulnera, dedisti nobis animam tuam sanctam per mortem, denique dedisti etiam, & aperuisti nobis cor, vt in illo, tanquam in thalamo nuptiali, instar sponsæ electæ, & tibi plurimum dilectæ, suauiter dormiremus & quiesceremus.

Considera, quomodo Saluator uoluerit aperiri cor suum, vt nobis in eo esset refrigerij locus in tentationibus, solatium in afflictionibus, securitas in aduersitatibus, refugium in periculis, & suis amatoribus dulcissima & suauissima quies. O preciosissimum lateris ualnus non ferrea lancea, sed telo amoris, quo erga animas nostras ferebaris, transfixum. O porta cæli, fons paradisi. O cauerna diuinæ illius maceræ, in qua puæræ illæ simplicesque columbæ, animæ scilicet electorum nidificant, & dulciter quiescunt. O ostium ouilis Domini, per quod qui ingreditur saluatur, & ingrediendo & egrediendo pascua fertilissima inuenit. Aperi o dulcis Iesu, etiam animæ meæ, sanctam istam portam, & per istam cõcede mihi transitum, in cel-

Cant. 2.

Hier. 49.

Ioan. 12.

lam

DE PASSIONE DOM. 391

lam istam vinariam, ad amoris tui visce-
ra, vt etiam ex dulcissimo illo fonte bi-
bam, & inebriatus preciosissimo illo li-
quore, ibidem obdormiat anima mea,
dicendo cū Propheta. *Hæc requies mea Psal. 131.*
in saculum saculi; Hic habitabo, quoniam
elegi eam.

COLLOQVIVM.

ROGA Christum D. N. per arden-
tissimā caritatem, qua ad amorem
suum in nos ostēdum, voluit cor suum
aperiri, indeque sanguinem in pretium
salutis nostræ profluere: vt dignetur
transfigere & inflāre cor tuum, san-
ctissimo suo amore, & suscipere te intus
in pectus omni amore plenum, vt in eo
melius quā in arca Noe, possis transire
diluuium periculosum huius mundi.

DOCUMENTA.

1. **P**OSTEA QVAM cum Christo,
mundo sumus mortui, desideremus
habere cor vulneratū diuino amore ipsius,
& vera in proximum caritate, quemad-
modū ille amore nostri vulnerari voluit.
2. Tunc cum Longino, iniuriam lateris
Christi inferimus, quando indignè ad Sa-
cramenta accedimus, qua ex latere ipsius
habuere principium.
3. Illi cor Christi vulnerant, qui aut ver-
bis

his aut malo exemplo, causam prae-
 bent peccati illis, pro quorum amore Christus
 mortuus est.

4. Christus amore nostri, non tantum
 vulnerari voluit in manibus, pedibus,
 & in toto corpore, sed etiam in ipsis pra-
 cordijs. Ita nos amore ipsius debemus non
 solum operibus exterioribus, sed corde et-
 iam, id est, bona voluntate & recta in-
 tentione, illi seruire.

5. Tunc Religiosi homines, integra con-
 seruant & ossa Christi non frangunt, quan-
 do integram suis superioribus praestant obe-
 dientiam, non tantum executione
 externa, verum etiam vo-
 luntate & in-
 dicio.

MEDI-